

[Krag.]

fen, altsaa de dør fastsatte Kursregler, kan nedsættes med mere end 10 pCt., og dernæst, at indtræder Ejerskifte i Uopsigelighedstiden og Tilbagebetaling kræves, saa skal der i Beløbet fradrages saa mange Procent, som Kursnedsættelsen procentvis har overstøget den Kursnedsættelse, der kunde være taget, hvis Uopsigelighed kun havde været givet for Tidsrummet, indtil Ejerskifte indtræder.

Jeg tror, at denne Ændring, som jo ogsaa er en Tilføjelse til selve Lovforslaget, har været ganske fornøden, og jeg tror ogsaa, at den har faaet en saadan Udformning, som svarer til Formaalet.

Endelig mødte Bestemmelsen i de sidste Par Linier i Lovforslagets § 2, 2det Stykke, fra flere Sider inden for Udvalget ikke ringe Betænknelighed, idet man frygtede, at den dør foreslaaede frie Adgang til Anvendelse af Skadesløsbreve eller Haandpantssætning af tinglyste Ejerpantebreve skulde kunne benyttes til Omgaaelse af Loven og til at gøre Bestemmelserne i § 1 og § 2, Hovedbestemmelserne i Lovforslaget, i Virkeligheden illusoriske. Jeg maa sige, at den højtærede Minister har ikke delt denne Frygt, men han er dog gaaet med til at indskrænke Anvendelsen af disse Laanformer, der her er Tale om, til det Tilfælde, hvor Talen er om klare, midlertidige Laan og om saadanne Laan, der fra begge Sider kan opsiges hver tredje Maaned med højst 1 Maaned Varsel. Derved har man sikret sig imod, at Skadesløsbreve og Haandpantssætning af Ejerpantebreve kan misbruges paa den Maade, som fra Udvalgets Side har været befrygtet, medens man paa den anden Side ikke har villet hindre den Anvendelse af disse Laanformer, som er den hyppigste, ved meget kortvarige Laan, hvorfor man har formet Ændringsforslaget, saadan som Tilfældet er.

Ved første Behandling af Lovforslaget i Marts Maaned blev der gjort opmærksom paa, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, som begrænser Uopsigeligheden fra Laantagerens Side til højst 5 Aar, muligen kunde gribe hemmende ind i Laanemulighederne, i hvert Tilfælde i Tider præget af et stramt Pengemarked, og det blev i denne Forbindelse navnlig paapeget, at den Udlaansvirksomhed i første Prioritet mod Pant i fast Ejendom, som forskellige Forsikringsinstitutioner hidtil har udøvet — hvad der jo i mange Tilfælde har betydet en Fordel for Laantageren —, maatte ophøre under Hensyn til, at de Panteobligationer, som for saadanne Laan udstedes, af de vedkommende Institutioner maa anvendes til Sik-

kerhed for Præmiereserver og Skadesreserver, hvad ikke lader sig gøre, naar disse Obligationer er opsigelige med en saa kort Frist som 5 Aar.

Det er ikke Hensynet til Forsikringsinstitutionernes Interesse, som har dikteret Overvejelserne paa dette Punkt, thi disse Institutioner kan det i Realiteten være lige-gyldigt, om de fortsat kan udlaane direkte mod Pant i fast Ejendom eller de ikke kan, men for visse Laantagere vil det være til Skade, hvis der blev sat Bom for saadan Laanevirksomhed. Derfor har Udvalget gennem Ændringsforslag Nr. 5 foreslaaet, at der skelnes mellem Førsteprioritetslaan, hvor Skyldneren, i Henhold til Ændringsforslaget, kan indgaa paa Uopsigelighed i 10 Aar, og saa andre Laan mod Pant i fast Ejendom, som har Pantesikkerhed længere tilbage i Rækken. Dør foreslaar man, at Uopsigelighedsfristen fra Skyldnerens Side sættes til højst 5 Aar.

Hvad endelig Ændringsforslag Nr. 6 angaar, er der næppe Grund til at gøre Bemærkninger om dette ud over dem, der allerede findes i Betænkningen. Der er i denne henvist til Retsplejelovens § 991, og derom vil jeg dog gerne sige nogle faa Ord.

I denne Paragraf siges det kort, at i Politisager samt i Sager, der paadømmes ved Undersøgelsesretten, kan Erstatning tilkendes den forurettede, naar han for Retten har fremsat Begæring derom, hvortil der bør gives ham Lejlighed. Det vil altsaa sige, at i saadanne Tilfælde, hvor den vedkommende er strafskyldig, og hvor der kan tænkes Krav paa ham i Henseende til Erstatningsydelse, kan Erstatning kun opnaas, naar den, der mener at have Krav derpaa, gør Paastand derom og der under Rets-sagen gives ham Lejlighed dertil; det vil altsaa sige, at Dommeren skal gøre ham opmærksom paa, at han kan forlange Erstatning, og naar dette sker, kan Dommeren derefter tilkende ham Erstatning.

Det er Forklaringen paa, at man i Ændringsforslaget har indført de to Ord „efter Paastand“, altsaa: „Ved Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1—3 vil Gælden eller den betingede Rente ifølge Pantebrevet efter Paastand være at nedsætte . . .“. Jeg har ment det nødvendigt for Forstaelsen at føje disse faa Ord til dette Ændringsforslag.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslaget, som er stillet af Udvalget og tiltraadt af Indenrigsministeren, til Vedtagelse i det høje Ting.

Aksel Møller: Den Opgave, som har foreligget for Udvalget ved Behandlingen